

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi investointiverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Investointiverolailla valtioneuvostolle on annettu suhdannevaihteluiden tasaamiseksi valtuudet määrätä kannettavaksi veroa eräistä rakennushankkeista. Esityksessä ehdotetaan investointiverolakia muutettavaksi siten, että valtioneuvostolla olisi nykyistä laajemmat valtuudet muuttaa investointiverotuskauden voimassa ollessa veronalaisten rakennuskohteiden luetteloa, veroprosenttia ja aluetta, jolla veroa peritään. Veronalaisten kohteiden luetteloa samoin kuin veronalaisen rakentamisen neliömetri- ja markkamääräistä alarajaa ehdotetaan

tarkistettavaksi. Lakiehdotuksen mukaan niin sanottu karenssiaika poistettaisiin, rakentamisen aloittamiskriteeriä tarkennettaisiin ja ennakkotietomenettelyä laajennettaisiin. Lain nimike ehdotetaan muutettavaksi rakennusverolaiksi.

Laki olisi säädettävä perustuslain säätämisjärjestyksessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan eduskunnan hyväksyttyä sen ja lain tultua vahvistetuksi. Nykyisessä suhdannetilanteessa veroa ei ole kuitenkaan tarkoitus kantaa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Lainsäädäntö

Investointiverolain (54/77) mukaan valtioneuvosto voi määrätä kannettavaksi investointiveroa lain 4 §:n mukaisesta rakentamisesta määräämällään alueella. Verotuskauden pituus on enintään 18 kuukautta. Veron määrä on, sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää, vähintään 25 prosenttia ja enintään 40 prosenttia rakennuskustannusten määrästä. Veronalaista on liike- ja toimistorakentaminen sekä kuntien ja seurakuntien eräiden palvelurakennusten rakentaminen. Valtio ja sen laitokset eivät ole verovelvollisia. Veronalaisen rakentamisen piiri on lueteltu investointiverolain 4 §:ssä tyhjentävästi, joten esimerkiksi teollisuus-, asunto- ja maatalouden rakentaminen ei ole veronalaista. Veronalaista ei ole myöskään koulu-, päivä-

koti-, vanhainkoti- tai terveyskeskusrakentaminen.

Investointiveron tarkoituksena on pyrkiä vaikuttamaan taloudellisen kasvun kannalta vähemmän tärkeiden rakennusinvestointien, kuten eräiden palveluelinkeinojen ja kuntien talonrakennusinvestointien ajoittumiseen tarkoituksenmukaisella tavalla. Verolla pyritään ennalta estämään tiettyjen rakennuskohteiden rakentaminen verotuskauden aikana ja siirtämään veron kohteena olevien investointien aloittaminen matalasuhdanteen aikaan.

Investointivero oli voimassa vuosina 1973 ja 1974 väliaikaisten lakien (454/73, 990/73 ja 766/74) nojalla. Voimassa olevan lain nojalla investointiverokaudeksi määrättiin ensin ajanjakso, joka alkoi 3 päivänä marraskuuta 1980 ja joka päättyi 28 päivänä helmikuuta 1982.

Valtioneuvosto päätti investointiveron kannattamisesta Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupungeissa 7 päivänä tammikuuta

1988 antamallaan päätöksellä (1/88). Verotuskausi alkoi 22 päivänä tammikuuta 1988 ja oli määrätty päättyväksi 30 päivänä syyskuuta 1988. Verotuskautta jatkettiin 13 päivänä heinäkuuta 1988 annetulla päätöksellä (664/88) vuoden 1988 loppuun, 3 päivänä marraskuuta 1988 annetulla päätöksellä (918/88) 30 päivään huhtikuuta 1989 saakka ja 16 päivänä helmikuuta 1989 annetulla päätöksellä (199/89) vuoden 1989 kesäkuun loppuun. Veron määrä oli päätösten mukaan 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Investointiveron kantojakson päätyttyä rakentaminen pääkaupunkiseudulla säädettiin veronalaiseksi 2 päivänä kesäkuuta 1989 annetulla lailla pääkaupunkiseudun rakennusverosta (511/89). Tarkoituksena oli, että Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupungeissa 1 päivänä heinäkuuta 1989 tai sen jälkeen vuoden 1989 aikana aloitettavat veronalaiset talonrakennustyöt olisi voitu vaihteittain vapauttaa verosta vuoden loppuun mennessä. Kun rakentamisen kasvu ei kuitenkaan osoittanut laantumisen merkkejä, vaan päinvastoin entisestään kiihtyi, säädettiin 23 päivänä syyskuuta 1989 voimaan tulleella lailla (821/89) rakentaminen väliaikaisesti eräin osin veronalaiseksi koko maassa. Lakia pääkaupunkiseudun rakennusverosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta, joka muutetun nimikkeensä mukaan on vuoden 1989 rakennusverolaki, sovellettiin lain 3 §:ssä määriteltyyn rakentamiseen vuoden 1989 loppuun saakka. Veron määrä oli edelleenkin 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Rakennusverolain voimassaoloa jatkettiin koko maassa entisessä laajuudessaan vuoden 1990 rakennusverolailla (1191/89). Kyseinen laki on voimassa vuoden 1990 loppuun saakka.

1.2. Ehdotetut muutokset

Investointiverolain ja edellä mainittujen rakennusverolakien soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella hallitus ehdottaa eräitä muutoksia investointiverolakiin. Osa ehdotetuista muutoksista perustuu valtiovarainministeriön asettaman Rakentamisen vakaan reaali- ja hintakehityksen työryhmän muistiossa (1989: VM 11) tehtyihin ehdotuksiin.

Investointiverolakia sovellettaessa vuosina 1988 ja 1989 ilmeni, että verotuskaudelle säädetty enimmäisaika 18 kuukautta ei kaikissa suhdannetilanteissa ole riittävän pitkä. Voimassa oleva laki ei myöskään anna valtioneuvostolle valtuuksia muuttaa kesken verotuskauden veronalaisten rakennuskohteiden luetteloa. Valtioneuvosto ei voi kesken verotuskautta määrätä, että vero ulotettaisiin kosemaan sellaista osaa maata, jossa vero ei ole ollut verotuskauden alusta asti voimassa. Voimassa olevan lain joustamattomuus on vähentänyt sen käyttökelpoisuutta suhdannepoliittisena välineenä. Tämä on ollut osaltaan syynä aiemmin mainittujen rakennusverolakien säätämiseen. Nyt ehdotettavien muutosten tavoitteena on nykyistä joustavampi laki, joka antaisi valtioneuvostolle mahdollisuudet riittävän pitkäjänteiseen suhdanteiden sääntelyyn. Toisaalta myös sääntelytarpeen muuttumiseen tulisi voida reagoida nykyistä paremmin.

Edellä esitetyistä syistä ehdotetaan, että verotuskauden enimmäispituutta pidennettäisiin 24 kuukauteen. Samoin ehdotetaan, että valtioneuvosto voisi verotuskauden aikana muuttaa veronalaisten kohteiden luetteloa ja aluetta, jolla tapahtuvasta rakentamisesta on suoritettava rakennusveroa, sekä veroprosenttia.

Investointiverolain 4 §:ssä olevaa luetteloa veronalaisista rakennuksista ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että laki nykyistä paremmin kattaisi palveluelinkeinojen ja kuntasektorin talonrakennusinvestoinnit.

Veronalaisen rakentamisen alarajaa ehdotetaan korotettavaksi 200 neliömetristä 400 neliömetriin ja ennakkotietomenettelyä laajennettavaksi. Näiden muutosten lisäksi ehdotetaan lain nimike muutettavaksi rakennusverolaiaksi samoin kuin tehtäväksi eräitä muita lähinnä teknisluonteisia muutoksia.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Koska investointiverolla pyritään lykkäämään eräitä rakennushankkeita, veron tuotolla ei ole olennaisia valtiontaloudellisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

Lain nimike ehdotetaan muutettavaksi rakennusverolaiksi, koska tämä kuvaa paremmin lain sisältöä.

1 ja 3 §. Lain nimikkeen muutoksen vuoksi kannettava vero olisi nimeltään rakennusvero investointiveron sijasta.

2 §. Verovelvollisiksi säädettäisiin myös niin sanotut uusimuotoiset valtion liikelaitokset. Nämä liikelaitokset toimivat taloudeltaan itsenäisinä yksikköinä ja ne voivat toimia myös kilpailuolosuhteissa muun yritystoiminnan kanssa.

4 §. Pykälän 2 momentin 1 kohdassa on veronalaiseksi säädetty muun muassa myymälän rakentaminen. Veronalaista on sekä vähittäis- että tukkumyymälöiden rakentaminen. Veronalaisten rakennusten tai rakennustilojen joukkoon ehdotetaan lisättäväksi muu liiketila, jolla tarkoitetaan palvelujen myyntiin tarkoitettua tilaa, kuten kampaamoja ja pesulaa. Muut 1 kohtaan ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan teknisiä.

Voimassa olevan 2 momentin 2 kohdassa oleva kokoushuoneisto-sana ehdotetaan korvattavaksi kokoontumistila-sanalla, jolloin veronalaiseksi säädettäisiin muun muassa nuorisotilat. Tämä muutos ei tosiasiaassa laajentaisi veronalaisen rakentamisen piiriä, sillä se vastaa nykyisen lain tulkintaa. Huvitteluhuoneistoksi on verotuskäytännössä katsottu muun muassa golfkentän klubirakennukset ja bingohallit. Huvitteluhuoneistona voidaan pitää myös katettua tanssilavaa. Terminologian yhdenmukaistamiseksi ehdotetaan, että huvitteluhuoneisto korvattaisiin sanalla huvitteluutila, jolla tarkoitettaisiin aiemmin huvitteluhuoneistoina käsiteltyjen tilojen lisäksi huvipuistojen huvitteluun tarkoitettuja rakennuksia ja rakennustiloja.

Julkisia rakennuksia, joiden rakentaminen on tällä hetkellä verotonta, ovat muun muassa kirjastot ja arkistot. Veronalaisten rakennuskohteiden luetteloa ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että myös kirjastojen ja arkistojen rakentaminen säädettäisiin veronalaiseksi.

Voimassa olevan lain mukaan veronalaista on urheilu- ja voimistelutilan sekä uimahallin rakentaminen. Tältä osin säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että veronalaista olisi ur-

heilu- ja kuntoilutilan rakentaminen. Uimahallia ei enää erikseen mainittaisi laissa, koska uimahallia on pidettävä urheilu- tai kuntoilutilana. Veronalaisuus laajennettaisiin koskemaan myös muiden kuin erillisten katsomojen rakentamista.

Veronalaisten rakennusten joukkoon ehdotetaan 2 momentin 3 kohtaan lisättäväksi vuoden 1990 rakennusverolain mukaisesti kylpylä. Veronalaiseksi on säädetty ravintolan rakentaminen. Kun kahvila ei monessa tapauksessa eroa oleellisesti ravintolasta, kahvila ehdotetaan lisättäväksi veronalaisten rakennuskohteiden luetteloon.

Voimassa olevan 2 momentin 4 kohdan mukaan veronalaista on muun kuin asuinrakennuksen yhteydessä olevan autotallin rakentaminen. Tämä on johtanut siihen, että muuten veronalaisuuden ulkopuolelle jäävän rakennuksen rakentaminen tulee pelkästään autotallin vuoksi veronalaiseksi. Kun rakennuksen pääasiallinen käyttötarkoitus on sellainen, että sen rakentamista ei haluta lykätä, ei myöskään paikoitustilojen sijoittamisen rakennukseen esimerkiksi tontti- tai kaavoitusyistä tulisi johtaa tilanteeseen, jossa paikoitustilojen veronalaisuus johtaa koko rakennustyön lykkääntymiseen. Tämän vuoksi ehdotetaan lakia muutettavaksi siten, että erillisen autotallin rakentaminen olisi veronalaista samoin kuin sellaisen autotallin, joka rakennetaan 4 §:n 1—5 kohdassa mainittujen rakennusten yhteyteen.

Uudessa 2 momentin 5 kohdassa ehdotetaan mainittavaksi tietojenkäsittelytila ja liikenneasema.

Tietojenkäsittelytilaa olisi esimerkiksi atk-konehuone ja operaattorien työtilat. Huoneet, joissa työskennellään näyttöpäätteen ääressä, ovat yleensä toimistotilaa.

Liikenneasemia ovat rautatie-, linja-auto- ja lentoasemat sekä satamien terminaalit. Kyseisiä rakennuksia rakennuttavat yhä useammin valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitettujen liikelaitokset sekä kiinteistöyhtiöt, joissa on osakkaina julkisyhteisöjen lisäksi yksityisiä yrityksiä. Liikenneasemille sijoitetaan usein myös huomattavasti liiketilaa. Koska kyseisten rakennusten rakentamisella saat- ta olla huomattava paikallinen vaikutus sekä rakennusvoiman että -tarvikkeiden kysyn-

tään, liikenneasemien rakentaminen ehdotetaan säädettäväksi veronalaiseksi.

Pykälän 2 momentin 6 kohtaan siirtyisi entinen 5 kohdan säännös. Tässä kohdassa mainittuja loma-asuntoja ei koske 5 §:n mukainen pinta-alaraja.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä teknisiä muutoksia, jotka selkeyttäisivät veronalaisen huoneistoalan määrittämistä selaisissa tapauksissa, joissa samaan rakennukseen kuuluu sekä veronalaista että verosta vapaata tilaa. Muutosehdotukset vastaavat nykyisen lain tulkintaa. Jos veronalaisen rakennustilan huoneisto-alan osuus on vähemmän kuin neljännes uudisrakennuksesta tai rakennettavasta tai peruskorjattavasta rakennustilasta, rakentaminen ei olisi miltään osin veronalaista. Jos veronalainen osuus sitä vastoin on neljännestä suurempi, veronalaiseksi katsottaisiin 2 momentin mukaan veronalaiseksi rakentamiseksi määritelty osuus. Poikkeuksen muodostaisi tilanne, jossa veronalaisen rakentamisen pinta-ala on 1000 neliometriä tai enemmän, jolloin 2 momentin mukaan veronalainen rakentaminen pinta-alaosuuksista riippumatta olisi veronalaista. Säännöksen käsitteistöä ajanmukaistettaisiin korvaamalla käsite pinta-ala käsitteellä huoneistoala sekä kokonaiskerrosala käsitteellä bruttoala Suomen standardisoimislautakunnan rakennuksen pinta-aloista antaman ohjetiedoston (RT 12—10277) mukaisesti. Ehdotus vastaa vuoden 1990 rakennusverolain 4 §:n 1 momenttia.

5 §. Veronalaisen rakentamisen alarajaa korotettaisiin nykyisestä 200 neliömetristä 400 neliometriin veronalaisten rakennusten piirin supistamiseksi. Niissä tapauksissa, joissa pinta-alaa ei voida tavanomaisin tavoin laskea, veronalaisuus määräytyy rakennuskustannusten määrän mukaan. Tätä markkamäärää ehdotetaan korotettavaksi veronalaisen rakentamisen alarajan korottamisen ja rakennuskustannusten nousun vuoksi 2 000 000 markaksi.

Investointi- ja rakennusverolakeja vuosina 1988—1990 sovellettaessa on ilmennyt useita tapauksia, joissa samalle tontille tai rakennuspaikalle on rakennettu useita niukasti veronalaisuusrajan allittavia rakennuksia. Tämän estämiseksi ehdotetaan lakiin lisättäväksi säännös, jonka mukaan samalla tontilla tai rakennuspaikalla olevien rakennusten, joiden rakentamiseen ryhdytään verotuskauden aikana, pinta-alat lasketaan 5 §:n 1 momenttia sovellettaessa yhteen.

7 §. Tällä hetkellä verotoimisto voi antaa sitovan ennakkotiedon vain siitä, onko vahvistettujen rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Rakennuslakia ja -asetusta on muutettu 1 päivästä tammikuuta 1990 alkaen siten, että rakennuslautakunta voi myöntää luvan tiettyjen töiden tekemiseen jo ennen lopullisten rakennuspiirustusten valmistumista. Nykysäännösten mukaan ei ole mahdollista saada tällaisessa tilanteessa ennen lopullisen rakennusluvan myöntämistä ennakkotietoa hankkeen veronalaisuudesta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että verotoimisto voisi antaa sitovan ennakkotiedon rakentamisen veronalaisuudesta jo vahvistamattomien rakennuspiirustusten perusteella. Ennakkotieto annettaisiin sitovana ehdoin, että rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti. Ennakkotieto voitaisiin antaa, vaikka rakennustoimenpiteisiin on ryhdytty. Jälkikäteenselvontaa varten hakijan tulisi tällaisissa tapauksissa toimittaa verotoimistolle vahvistetut rakennuspiirustukset kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta.

Tällä hetkellä ei myöskään ole mahdollista saada sitovaa ennakkotietoa siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Mahdollisten veroseurauksien ennakoitavuuden parantamiseksi ennakkotietomenettelyä ehdotetaan tältä osin laajennettavaksi.

8 §. Voimassa olevan lain mukaan rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, elleivät erityiset seikat muuta osoita, kun mahdollisia kaivutöitä lukuun ottamatta rakennuksen tai rakennelman perustustyöt on aloitettu. Perustustyön aloittamisena on pidetty rakennuksen perustanturoiden betonointia varten tarpeellisten muottien rakentamisen, paalutustyön tai muun vastaavan perusmaan valmistamistyön aloittamista.

On ilmennyt, että valtioneuvoston veronkantopäätöstä ennakoiden ja sitä seuraavan kahden viikon aikana ennen päätöksen voimaan tuloa on ehditty aloittaa jopa sama määrä rakennuksia kuin keskimäärin vuosineljänneksessä, mikä on lisännyt muutoinkin ylikuumenuneessa tilanteessa resurssipulaa ja hintojen nousua. Aloittamiset ovat usein tapahtuneet yhden tai kahden perusanturan valamisella.

Lain tarkoituksen eli suhdannevaihteluiden tasoittamisen toteuttamiseksi nykyistä paremmin ehdotetaan, että veronalaisen rakentamisen aloittamisen tunnusmerkkejä selvennetään. Paalutustyön tekemistä ei enää pidettäisi ra-

kennustyön aloittamisena. Rakentamiseen katsottaisiin ryhdytyn, kun mahdolliset kaivu- ja louhintatyöt on tulevan rakennuksen pohjapinta-alan osalta pääosin suoritettu ja rakennuksen perustustyöt on lainvoimaisen rakennusluvan nojalla huomattavalta osalta aloitettu. Laissa tarkoitettuna aloittamisena ei yleensä voida pitää yhden tai kahden perusanturan valamista. Rakennustöiden aloittamiselta edellytetään lisäksi, että rakentamista on asianmukaisesti jatkettu perustustöiden aloittamisen jälkeen.

9 §. Valtioneuvoston valtuuksia ehdotetaan lisättäväksi vuosina 1988—1990 saatujen kokemusten pohjalta.

Verotuskauden enimmäispituus ehdotetaan pidennettäväksi 24 kuukauteen nykyisestä 18 kuukaudesta. Verotuskauden enimmäispituuden pidentäminen antaa nykyistä paremman mahdollisuuden verotuskauden päättymistä seuraavan rakennustöiden aloitushuipun tasaimiseen ensisijaisesti niin, että tietyt rakennustyyppit vapautettaisiin veronalaisuudesta muutamaa kuukautta ennen verotuskauden päättymistä. Valtioneuvostolle ehdotetaan myönnettäväksi oikeus määrätä, että vero ulotettaisiin koskemaan myös sellaista aluetta, jossa vero ei ole ollut voimassa verotuskauden alusta asti. Samoin valtioneuvosto voisi kesken verotuskauden muuttaa veronalaisten rakennuskohteiden luetteloa lain 4 §:n 4 momentin rajoissa. Valtioneuvosto voisi myös muuttaa määräämäänsä veroprosenttia kesken verotuskauden siten, että veroprosentti on vähintään 25 ja enintään 40.

10 §. Voimassa olevan lain mukaan valtioneuvoston päätös investointiveron kantamisesta on annettava viimeistään kaksi viikkoa ennen verotuskauden alkamista. Kun tämän niin sanotun karenssiajan kuluessa on aloitettu runsaasti rakennustöitä, ehdotetaan lain tehokkuuden lisäämiseksi kyseisestä määräajasta luovuttavaksi. Päätös verotuskauden alkamisesta on tarkoitus tehdä mahdollisimman lähellä verotuskauden alkua, mutta kuitenkin siten, että päätöksestä ehditään tiedottaa tehokkaasti ennen sen voimaan tuloa.

Rakentamistoiminnan ennustettavuuden kannalta on tarpeen, että verotuskauden pidentämisestä päätettäisiin riittävän ajoissa ennen päätöksen voimaantuloa. Valtioneuvoston päätös verotuskauden pidentämisestä tulisi ehdotuksen mukaan antaa viimeistään yhtä ku-

kautta ennen voimassa olevan verotuskauden päättymistä.

12 §. Voimassa olevan lain mukaan verotoimiston on viipymättä määrättävä ja maksuunpantava investointivero. Laki ei säätele tilannetta, jossa verotoimisto katsoo, että annetun veroilmoituksen mukainen rakentaminen ei ole veronalaista. Tämän vuoksi ehdotetaan, että pykälää muutettaisiin siten, että verotoimiston on tehtävä viipymättä päätös myös sellaisissa tapauksissa, joissa veroa ei määrätä. Tällainen päätös annetaan lääninverovirastolle tiedoksi valtion edun valvomiseksi. Lainmuutos ei aiheuttane muutosta noudatettuun käytäntöön.

17, 19, 23 a ja 25—27 §. Nimitys investointivero ehdotetaan korvattavaksi nimityksellä rakennusvero. Tämän lisäksi ehdotetaan tehtäväksi vähäisiä sanonnallisia tarkistuksia.

18 §. Voimassa olevan lain mukaan investointivero korotuksineen ja veronlisäyksineen on siirrettävä valtion suhdannerahastoon. Varat on talletettava väliaikaisesti erityiselle tilille Suomen Pankkiin kunnes tulo- ja menoarviossa verojen siirrosta rahastoon on päätetty.

Veronkantomenettelyn yksinkertaistamiseksi ja yhdenmukaisesti vuoden 1989 ja 1990 rakennusverolakien kanssa ehdotetaan, että rakennusvero suoritettaisiin valtiolle suhdannerahastoon siirtämättä. Tämän vuoksi 2 momentti ei enää ole tarpeen.

22 §. Kun rakennustyön aloittamismääritelmaa lain 8 §:n 2 momentissa ehdotetaan tarkennettavaksi, ei 22 §:n 1 momentti ole enää tarpeen.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian eduskunnan hyväksyttyä esityksen ja sen tultua vahvistetuksi.

3. Säättämisjärjestys

Koska esityksen 9 §:ssä ehdotetaan valtioneuvostolle annettavien valtuuksien laajentamista, muutokset edellyttävät valtiopäiväjärjestyksen 67 §:n mukaista säättämisjärjestystä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

investointiverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun investointiverolain (54/77) nimike, 1—3 §, 4 §:n 2—4 momentti, 5 ja 7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 ja 10 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18, 19, 22 ja 23 a §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentti ja 27 §,

sellaisina kuin niistä ovat lain nimike, 4 §:n 2—4 momentti, 10 §, 17 §:n 1 momentti ja 26 §:n 1 momentti 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa laissa (296/83), 5 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 18 § osittain muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetulla lailla (590/87) ja 23 a § 24 päivänä elokuuta 1990 annetussa laissa (785/90), seuraavasti:

Rakennusverolaki

1 §

Suhdannevaihteluiden tasoittamiseksi on eräistä talonrakennustoista suoritettava rakennusveroa valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Valtioneuvosto päättää rakennusveron kan-
tamisesta sekä määrää sen ajanjakson, jonka
kuluessa aloitetuista rakennustoista rakennus-
veroa on suoritettava (*verotuskausi*).

2 §

Velvollinen suorittamaan rakennusveroa on jokainen, jonka lukuun rakentaminen tapahtuu. Milloin verovelvollisia on useita, on kukin vastuussa veron koko määrän suorittamisesta.

Veron suorittamisesta ovat vapaat valtio ja sen laitokset lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitettuja liikelaitoksia.

3 §

Rakennusveron määrä on, sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää, vähintään 25 ja enintään 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Rakennuskustannuksilla tarkoitetaan sellaisia menoja, jotka elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) mukaan vähennetään veronalaisesta tulosta vuotuisin poistoin rakennuksen hankintamenoina. Rakennusveroa mahdollisine korotuksineen ja lisäyksineen ei pidetä hankintamenona.

4 §

Veronalaista on seuraavien rakennusten ja rakennustilojen rakentaminen:

1) myymälä ja muu liiketila, pankki-, vakuutuslaitos-, matkatoimisto- ja muu toimistotila tai hallintorakennus, ja muu kuin teollista tuotantotoimintaa tai maataloustuotantoa palveleva varasto;

2) kirkko ja muu kirkollinen rakennus, museo, ooppera, teatteri, elokuvateatteri, konsertti- tai taidehalli, kirjasto, arkisto, kokoon-
tumis- tai huvittelutila, näyttely-, urheilu- ja kuntoilutila sekä katsomo;

3) hotelli, motelli, ravintola, kahvila, kylpylä, kurssikeskus ja lomanviettoon tarkoitettu rakennus;

4) huoltoasema, pysäköintitalo ja erillinen tai 1—5 kohdassa mainittujen rakennusten yhteydessä oleva autotalli;

5) tietojenkäsittelytila ja liikenneasema;

6) omistajan tai hänen palveluksessaan olevien työntekijöiden loma-aikojen viettämiseen tai muuhun vastaavaan tilapäiseen oleskeluun tarkoitettu rakennus, paitsi jos rakentaminen ei käsitä enempää kuin yhden rakennuksen ja saunan, joiden yhteenlaskettu kerrosala on pienempi kuin 80 neliömetriä.

Jos 2 momentissa tarkoitettun rakennustilan huoneisto-alan osuus on vähemmän kuin neljännes uudisrakennuksen tai rakennettavan tai peruskorjattavan rakennustilan huoneistoalasta, ei tällaisen rakennuksen rakentaminen ole veronalaista. Jos veronalaisen rakennustilan huoneisto-alan osuus uudisrakennuksesta tai rakennettavasta tai peruskorjattavasta rakennustilasta on neljännes tai enemmän, katsotaan veronalaiseksi vain se osa rakentamisesta, joka käsittää 2 momentissa mainittuja rakennustiloja. Milloin veronalaisen rakennustilan huoneis-

toala on 1000 neliömetriä tai enemmän, katsoaan 2 momentissa tarkoitettu veronalainen rakentaminen pinta-alaosuuksista riippumatta kuitenkin veronlaiseksi.

Valtioneuvoston on rakennusveron kantamisesta päättäessään määrättävä, millä alueilla tapahtuva rakentaminen on veronalaista ja onko veronalaisuus rajoitettava vain tietyntylaiseen 2 momentissa tarkoitettuun rakentamiseen.

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan bruttoala saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliömetriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista, rakennuskustannukset ovat enintään 2 000 000 markkaa.

Edellä 1 momentissa mainittuun pinta-alaan luetaan samalla tontilla tai rakennuspaikalla olevat rakennukset, joiden rakentamiseen ryhdytään verotuskauden aikana.

7 §

Verotoimisto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Verotoimisto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suoritetuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset verotoimistolle.

8 §

Rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, jolleivät rakennustöiden keskeyttäminen tai muut erityiset seikat muuta osoita, kun rakennuksen perustustyöt on lainvoimaisen rakennusluvan nojalla huomattavalta osalta aloitettu. Rakennuksen perustustöiksi ei tällöin katsota mahdollisia kaivuu-, louhinta- tai paalutustöitä.

9 §

Valtioneuvosto ei saa määrätä verotuskautta 24 kuukautta pidemmäksi eikä määrätä uutta verotuskautta alkavaksi ennen kuin vähintään 12 kuukautta on kulunut edellisen verotuskauden päättymisestä.

Verotuskauden aikana valtioneuvosto voi:

1) lyhentää määräämäänsä verotuskautta ja pidentää verotuskauden enintään 24 kuukauksi;

2) supistaa ja laajentaa aluetta, jolla tapahtuvasta rakentamisesta on suoritettava rakennusvero;

3) muuttaa 4 §:n 4 momentin nojalla veronalaiseksi määrättyä rakennuskohteiden luetteloa;

4) muuttaa veroprosenttia 3 §:n 1 momentissa säädetyissä rajoissa.

10 §

Valtioneuvoston 9 §:n 2 momentin 1 kohdan nojalla tekemä päätös verotuskauden pidentämisestä on annettava vähintään yhtä kuukautta ennen kulumassa olevan verotuskauden päättymistä.

Ennen valtioneuvoston päätöksen antamista 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin, 4 §:n 4 momentin ja 9 §:n 2 momentin nojalla on Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

12 §

Verotoimiston on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei ole annettu säädetyssä ajassa, rakennusveroa on korotettava enintään 25 prosentilla ja sille on laskettava 20 prosentin suuruisia vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyön aloittamista lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

17 §

Verovelvollisella ja lääninverovirastolla on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun verotoimiston päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä lääninoikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Lääninoikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisesti.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä lääninverovirastolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle ja veronkorotukselle suoritettava veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/76) säädetty viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/78) ja sen nojalla sekä verotuslaissa (482/58) ja sen nojalla on veronkannosta säädetty.

19 §

Jokaisen on verotoimiston kehotuksesta annettava sellaisia rakennusveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muuten ovat hänen tiedossaan.

22 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että rakennusverosta vapauduttaisiin, on verotuksessa meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

23 a §

Rangaistus rakennusveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä on säädetty rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

25 §

— — — — —
Jos verovelvollinen on keskeyttänyt aloittamansa rakentamisen vähintään verotuskauden ajaksi, verohallitus voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta alentaa toimitetun verotuksen enintään sellaiseen määrään, että se vastaa ennen keskeyttämistä suoritetun rakentamisen rakentamiskustannuksista menevää rakennusveroa. Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykäystä.

26 §

Valtioneuvoston tämän lain 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin ja 4 §:n 4 momentin nojalla antama rakennusveron kantamista koskeva päätös sekä 9 §:n 2 momentin nojalla antama päätös verotuskauden lyhentämistä ja alueen supistamista lukuun ottamatta on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti tai, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut. Päätös on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

— — — — —

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu verohallitukselle.

—————

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ulla Puolanne*

Laki

investointiverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun investointiverolain (54/77) nimike, 1—3 §, 4 §:n 2—4 momentti, 5 ja 7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 ja 10 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18, 19, 22 ja 23 a §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentti ja 27 §,

sellaisina kuin niistä ovat lain nimike, 4 §:n 2—4 momentti, 10 §, 17 §:n 1 momentti ja 26 §:n 1 momentti 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa laissa (296/83), 5 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 18 § osittain muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetulla lailla (590/87) ja 23 a § 24 päivänä elokuuta 1990 annetussa laissa (785/90), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Investointiverolaki

1 §.

Suhdannevaihteluiden tasoittamiseksi on eräistä talonrakennustöistä valtiolle suoritettava investointiveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Valtioneuvosto päättää investointiveron kannattamisesta sekä määrää sen ajanjakson, jonka kuluessa aloitetuista rakennustöistä investointiveroa on suoritettava (*verotuskausi*).

2 §.

Velvollinen suorittamaan investointiveroa on jokainen, jonka lukuun rakentaminen tapahtuu. Milloin verovelvollisia on useita, on kukin vastuussa veron koko määrän suorittamisesta.

Veron suorittamisesta ovat vapaat valtio ja sen laitokset.

3 §.

Investointiveron määrä on, sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää, vähintään 25 ja enintään 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Rakennuskustannuksilla tarkoitetaan sellaisia menoja, jotka elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaan vähennetään veronalaisesta tulosta vuotuisin poistoin rakennuksen hankintamenoina. Investointiveroa mahdollisine korotuksineen ja lisäyksineen ei pidetä hankintamenona.

1 §

Suhdannevaihteluiden tasoittamiseksi on eräistä talonrakennustöistä suoritettava *rakennusveroa* valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Valtioneuvosto päättää *rakennusveron* kannattamisesta sekä määrää sen ajanjakson, jonka kuluessa aloitetuista rakennustöistä *rakennusveroa* on suoritettava (*verotuskausi*).

2 §

Velvollinen suorittamaan *rakennusveroa* on jokainen, jonka lukuun rakentaminen tapahtuu. Milloin verovelvollisia on useita, on kukin vastuussa veron koko määrän suorittamisesta.

Veron suorittamisesta ovat vapaat valtio ja sen laitokset *lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitettuja liikelaitoksia*.

3 §

Rakennusveron määrä on, sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää, vähintään 25 ja enintään 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Rakennuskustannuksilla tarkoitetaan sellaisia menoja, jotka elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) mukaan vähennetään veronalaisesta tulosta vuotuisin poistoin rakennuksen hankintamenoina. *Rakennusveroa* mahdollisine korotuksineen ja lisäyksineen ei pidetä hankintamenona.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Veronalaista on seuraavien rakennusten ja rakennustilojen rakentaminen:

1) myymälä, konttori, toimisto, pankkihuoneisto, hallintorakennus ja muu kuin teollista tuotantotoimintaa tai maataloustuotantoa palveleva varasto;

2) kirkko ja muu kirkollinen rakennus, museo, ooppera, teatteri, elokuvateatteri, konsertti- tai taidehalli, kokous- tai huvitteluhuoneisto, näyttely-, urheilu- ja voimistelutila, uimahalli tai erillinen katsomo;

3) hotelli, motelli, ravintola, kurssikeskus ja lomanviettoon tarkoitettu rakennus;

4) huoltoasema, pysäköintitalo ja muu kuin asuinrakennuksen yhteydessä oleva autotalli; sekä

5) omistajan tai hänen palveluksessaan olevien työntekijöiden loma-aikojen viettämiseen tai muuhun vastaavan tilapäiseen oleskeluun tarkoitettu rakennus, paitsi jos rakentaminen ei käsitä enempää kuin yhden rakennuksen ja saunan, joiden yhteenlaskettu kerrosala on pienempi kuin 80 neliömetriä.

Jos 2 momentissa tarkoitettun rakennustilan pinta-alan osuus on vähemmän kuin neljännes rakennuksen tai rakennustilan huoneistoalasta, ei tällaisen rakennuksen rakentaminen ole veronalaista. Jos veronalaisen rakennustilan pinta-alan osuus koko rakennuksesta on neljännes tai enemmän, katsotaan veronalaiseksi vain se osa rakentamisesta, joka käsittää 2 momentissa mainittuja rakennustiloja. Milloin veronalaisen rakennustilan huoneistoala on 1 000 neliömetriä tai enemmän, katsotaan tällainen rakentaminen kuitenkin aina veronalaiseksi.

Valtioneuvoston on investointiveron kantamisesta päättäessään määrättävä, millä alueilla tapahtuva rakentaminen on veronalaista, ja onko veronalaisuus rajoitettava vain tietynlaiseen 2 momentissa tarkoitettuun rakentamiseen.

Veronalaista on seuraavien rakennusten ja rakennustilojen rakentaminen:

1) myymälä ja muu liiketila, pankki-, vakuutuslaitos-, matkatoimisto- ja muu toimistotila tai hallintorakennus, ja muu kuin teollista tuotantotoimintaa tai maataloustuotantoa palveleva varasto;

2) kirkko ja muu kirkollinen rakennus, museo, ooppera, teatteri, elokuvateatteri, konsertti- tai taidehalli, kirjasto, arkisto, kokoontumis- tai huvittelutila, näyttely-, urheilu- ja kuntoilutila sekä katsomo;

3) hotelli, motelli, ravintola, kahvila, kylpylä, kurssikeskus ja lomanviettoon tarkoitettu rakennus;

4) huoltoasema, pysäköintitalo ja erillinen tai 1—5 kohdassa mainittujen rakennusten yhteydessä oleva autotalli;

5) tietojenkäsittelytila ja liikenneasema;

6) omistajan tai hänen palveluksessaan olevien työntekijöiden loma-aikojen viettämiseen tai muuhun vastaavaan tilapäiseen oleskeluun tarkoitettu rakennus, paitsi jos rakentaminen ei käsitä enempää kuin yhden rakennuksen ja saunan, joiden yhteenlaskettu kerrosala on pienempi kuin 80 neliömetriä.

Jos 2 momentissa tarkoitettun rakennustilan huoneisto-alan osuus on vähemmän kuin neljännes uudisrakennuksen tai rakennettavan tai peruskorjattavan rakennustilan huoneistoalasta, ei tällaisen rakennuksen rakentaminen ole veronalaista. Jos veronalaisen rakennustilan huoneisto-alan osuus uudisrakennuksesta tai rakennettavasta tai peruskorjattavasta rakennustilasta on neljännes tai enemmän, katsotaan veronalaiseksi vain se osa rakentamisesta, joka käsittää 2 momentissa mainittuja rakennustiloja. Milloin veronalaisen rakennustilan huoneistoala on 1 000 neliömetriä tai enemmän, katsotaan 2 momentissa tarkoitettu veronalainen rakentaminen pinta-alaosuuksista riippumatta kuitenkin veronalaiseksi.

Valtioneuvoston on rakennusveron kantamisesta päättäessään määrättävä, millä alueilla tapahtuva rakentaminen on veronalaista ja onko veronalaisuus rajoitettava vain tietynlaiseen 2 momentissa tarkoitettuun rakentamiseen.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §.

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan kokonaiskerrosala saman momentin 5 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 200 neliömetriä tai jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista, jos rakennuskustannukset ovat enintään 200 000 markkaa.

Kokonaiskerrosalalla tarkoitetaan kerrosten ja kellarikerroksen yhteenlaskettua määrää lisättynä ullakolla olevien tilojen muodostamalla kerrosalalla.

7 §.

Verotoimisto voi hakemuksesta antaa *sitovan* ennakkotiedon siitä, onko *vahvistettujen* rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista.

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan *bruttoala* saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliömetriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista, rakennuskustannukset ovat enintään 2 000 000 markkaa.

Edellä 1 momentissa mainittuun pinta-alaan luetaan samalla tontilla tai rakennuspaikalla olevat rakennukset, joiden rakentamiseen ryhdytään verotuskauden aikana.

7 §

Verotoimisto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. *Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.*

Verotoimisto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suoritetuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset verotoimistolle.

8 §

Rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, elleivät erityiset seikat muuta osoita, kun mahdollisia kaivuutöitä lukuun ottamatta rakennuksen tai rakennelman perustustyöt on aloitettu.

Rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, jolleivät rakennustöiden keskeyttäminen tai muut erityiset seikat muuta osoita, kun rakennuksen perustustyöt on lainvoimaisen rakennusluvan nojalla huomattavalta osalta aloitettu. Rakennuksen perustustöiksi ei tällöin katsota mahdollisia kaivu-, louhinta- tai paalutustöitä.

9 §.

Valtioneuvosto ei saa määrätä verotuskautta 18 kuukautta pitemmäksi eikä määrätä uutta verotuskautta alkavaksi ennen kuin vähintään 12 kuukautta on kulunut edellisen verotuskauden päättymisestä.

9 §

Valtioneuvosto ei saa määrätä verotuskautta 24 kuukautta pidemmäksi eikä määrätä uutta verotuskautta alkavaksi ennen kuin vähintään 12 kuukautta on kulunut edellisen verotuskauden päättymisestä.

Voimassa oleva laki

Verotuskauden kestäessä valtioneuvosto voi lyhentää määräämäänsä verotuskautta tai pidentää sen enintään 18 kuukaudeksi sekä määrätä, ettei tietyllä aluella tapahtuvasta rakentamisesta ole suoritettava investointiveroa.

10 §

Valtioneuvoston 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin ja 4 §:n 4 momentin nojalla tekemä päätös investointiveron kantamisesta on annettava vähintään kaksi viikkoa ennen verotuskauden alkamista. Valtioneuvoston 9 §:n nojalla tekemä päätös on annettava vähintään kaksi viikkoa ennen päätöksen voimaan tuloa. Ennen päätöksen antamista on Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

12 §.

Verotoimiston on viipymättä määrättävä ja maksuunpantava investointivero.

Milloin veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei ole annettu säädetyssä ajassa, investointiveroa on korotettava enintään 25 prosentilla ja on sille laskettava 20 prosentin suuruisia vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyön aloittamista lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

17 §

Verovelvollisella ja lääninverovirastolla on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun verotoimiston päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä lääninoikeudelta, jonka alueella investointivero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Lääninoikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisesti.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava

Ehdotus

Verotuskauden aikana valtioneuvosto voi:

1) lyhentää määräämäänsä verotuskautta ja pidentää verotuskauden enintään 24 kuukaudeksi;

2) supistaa ja laajentaa aluetta, jolla tapahtuvasta rakentamisesta on suoritettava rakennusveroa;

3) muuttaa 4 §:n 4 momentin nojalla veronalaiseksi määrättyä rakennuskohteiden luetteloa;

4) muuttaa veroprosenttia 3 §:n 1 momentissa säädetyissä rajoissa.

10 §

Valtioneuvoston 9 §:n 2 momentin 1 kohdan nojalla tekemä päätös verotuskauden pidentämisestä on annettava vähintään yhtä kuukautta ennen kulumassa olevan verotuskauden päättymistä.

Ennen valtioneuvoston päätöksen antamista 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin, 4 §:n 4 momentin ja 9 §:n 2 momentin nojalla on Suomen Pankin johtokunnalle varattava tilaisuus lausunnon antamiseen asiasta, jollei se ole tehnyt asiasta esitystä.

12 §

Verotoimiston on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei ole annettu säädetyssä ajassa, rakennusveroa on korotettava enintään 25 prosentilla ja sille on laskettava 20 prosentin suuruisia vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyön aloittamista lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

17 §

Verovelvollisella ja lääninverovirastolla on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun verotoimiston päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä lääninoikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Lääninoikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisesti.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

yhtenä eränä lääninverovirastolle. Milloin maksua ei määräaikana ole suoritettu, on investointiverolle ja veronkorotukselle suoritettava veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/76) säädetty viivästysseuraamukset. Investointiveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/78) ja sen nojalla sekä verotuslaissa (482/58) ja sen nojalla on veronkannosta säädetty.

yhtenä eränä lääninverovirastolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on *verolle* ja veronkorotukselle suoritettava veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/76) säädetty viivästysseuraamukset. *Rakennusveron* kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/78) ja sen nojalla sekä verotuslaissa (482/58) ja sen nojalla on veronkannosta säädetty.

Tämän lain nojalla kertynyt investointivero, sille määrätty veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on siirrettävä valtion suhdannerahastosta annetussa laissa (891/69) tarkoitettuun valtion suhdannerahastoon. Kunnes tulo- ja menoarviossa varojen siirrosta rahastoon on päätetty, varat on väliaikaisesti talletettava erityiselle tilille Suomen Pankkiin. Tällä tilillä oleville varoille Suomen Pankki maksaa saman koron kuin valtion suhdannerahastoon talletetuille varoille.

19 §.

Jokaisen on verotoimiston kehotuksesta annettava sellaisia investointiveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan.

19 §

Jokaisen on verotoimiston kehotuksesta annettava sellaisia *rakennusveron* määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai *muuten* ovat hänen tiedossaan.

22 §.

Milloin rakennustyön keskeyttämisestä tai muista vastaavista seikoista voidaan päätellä, että rakentamiseen on ryhdytty ennen verotuskauden alkua ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että investointiveron suorittamisesta kokonaan tai osaksi vapauduttaisiin, voidaan tässä laissa tarkoitettu verotus kuitenkin toimittaa.

22 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle *muutoin* on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että investointiverosta vapauduttaisiin, on verotuksessa meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että *rakennusverosta* vapauduttaisiin, on verotuksessa meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

23 a §

Rangaistus investointiveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä on säädetty rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

23 a §

Rangaistus *rakennusveron* lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä on säädetty rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

25 §

Milloin verovelvollinen on keskeyttänyt aloittamansa rakentamisen vähintään verotuskauden ajaksi, verohallitus voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta alentaa toimitetun verotuksen enintään sellaiseen määrään, että se vastaa ennen keskeyttämistä suoritettun rakentamisen rakentamiskustannuksista menevää investointiveroa. Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä.

26 §

Valtioneuvoston tämän lain 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin ja 4 §:n 4 momentin nojalla antama investointiveron kantamista koskeva päätös sekä 9 §:n 2 momentin nojalla antama verotuskauden pidentämistä koskeva päätös on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja on päätös kumottava, jos eduskunta niin päättää.

27 §

Investointiveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu verohallitukselle.

Jos verovelvollinen on keskeyttänyt aloittamansa rakentamisen vähintään verotuskauden ajaksi, verohallitus voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta alentaa toimitetun verotuksen enintään sellaiseen määrään, että se vastaa ennen keskeyttämistä suoritettun rakentamisen rakentamiskustannuksista menevää *rakennusveroa*. Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä.

26 §

Valtioneuvoston tämän lain 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 1 momentin ja 4 §:n 4 momentin nojalla antama *rakennusveron* kantamista koskeva päätös sekä 9 §:n 2 momentin nojalla antama *päätös verotuskauden lyhentämistä ja alueen supistamista lukuun ottamatta* on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava se eduskunnan tietoon heti *tai*, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut. Päätös on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu verohallitukselle.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199*